

НАРЕДБА

ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ РАЗМЕРА НА МЕСТНИТЕ ДАНЪЦИ НА ТЕРИТОРИЯТА НА ОБЩИНА ЦАРЕВО

/Приета с Решение № 31/Протокол № 5/07.02.2008г.; Изм. и доп. с Реш. № 223/ Прот. № 20/27.01.2009г.; Изм. с Реш. № 360/2009г.; Изм. с Реш. № 561/Прот. № 44/27.01.2011г.; Изм. с Реш. № 584/21.02.2011г.; Изм. с Реш. № 232/Прот. № 16/21.12.2012г.; Изм. и доп. с Реш. № 406/Прот. № 27/04.12.2013г.; Доп. с Реш. № 434/Прот. № 28/13.02.2014г., Доп. с Реш. № 146/Прот. №10/ 10.09.2016 г.; Изм. и доп. с Реш. № 297/ Прот. № 19/ 21.11.2017 год.; Изм. и доп. с Реш. № 435/Прот. №26/20.12.2018 год./

ГЛАВА ПЪРВА ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1 С тази наредба се уреждат отношенията, свързани с определяне размерите на местните данъци на територията на община Царево.

Чл. 2 В общинските бюджети постъпват следните местни данъци:

1. Данък върху недвижимите имоти;
2. Данък върху наследствата;
3. Данък върху даренията;
4. Данък при възмездно придобиване на имущества;
5. Данък върху превозните средства;
6. Патентен данък;
7. (Реш. № 561/Прот. № 44/27.01.2011г.)Туристически данък.
8. (Реш. № 297/Прот. № 19/21.11.2017г.)Данък върху таксиметрови превози на пътници.

Чл. 3 (1) Размерите на местните данъци по чл. 2 се определят с тази наредба при условията, по реда и в границите, определени в Закона за местните данъци и такси;

(2) Когато до края на предходната година общинския съвет не е определил размера на местните данъци за текущата година, местните данъци се събират на базата на действащия размер към 31 декември на предходната година;

(3) Не се допускат изменения в приетите от общинския съвет размер и начин на определяне на местните данъци в течение на годината.

Чл. 4 (Изм. и доп. с Реш. № 297/ Прот. № 19/ 21.11.2017 год.) Местните данъци се заплащат по един от следните начини.

1. в брой в касите на общинската администрация;
2. безкасово по банковата сметка на община Царево;
3. с пощенски запис;
4. по електронен път на интернет адреса на община Царево- www.tsarevo.org.”.

Чл. 5 (1) Установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация, определени със заповед на кмета на общината, по реда на ДОПК. Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред.

(2) Невнесените в срок данъци по тази наредба се събират заедно с лихвите по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания по реда на ДОПК.

Чл. 6 Общинският съвет определя условията и реда за информиране и обсъждане с гражданите и бизнеса на предложения за определяне размерите на местните данъци.

ГЛАВА ВТОРА

МЕСТНИ ДАНЪЦИ

РАЗДЕЛ I ДАНЪК ВЪРХУ НЕДВИЖИМИТЕ ИМОТИ

Чл. 7 (1) (Изм. с Реш. № 435/Прот. №26/20.12.2018 год.) С данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната поземлени имоти, сгради и самостоятелни обекти в сгради в строителните граници на населените места и селищните образувания, както и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 от Закона за устройство на територията.

(2) Не се облагат с данък поземлените имоти, заети от улици, пътища от републиканската и общинската пътни мрежи и железопътната мрежа, до ограничителните строителни линии. Не се облагат с данък и поземлените имоти, заети от водни обекти, държавна и общинска собственост.

(3) Не се облагат с данък земеделските земи и горите, с изключение на застроените земи - за действително застроената площ и прилежащия ѝ терен.

(4) (Отм., Реш. № 561/Прот. № 44/27.01.2011г.; Нова, Доп. с Реш. № 434/Прот. № 28/13.02.2014г., Вл. в сила от 01.01.2014 год.) Не се облагат с данък върху недвижимите имоти храмовете и манастирите, предназначени за богослужебна дейност, заедно с поземлените имоти, върху които са построени – собственост на законно регистрираните вероизповедания в страната, както и молитвените домове, заедно с поземлените имоти, върху които са построени - собственост на законно регистрираните вероизповедания в страната.

Чл. 8 (1) Данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти.

(2) Собственикът на сграда, построена върху държавен или общински поземлен имот, е данъчно задължен и за този имот.

(3) При учредено вещно право на ползване данъчно задължен е ползвателят.

(4) При концесия данъчно задължен е концесионерът.

Чл. 9 (Изм. и доп. с Реш. № 435/Прот. №26/20.12.2018 год.) Когато върху облагаем недвижим имот правото на собственост или ограниченото вещно право на ползване е притежание на няколко лица, те дължат данък съответно на частите си.

Чл. 10 (1) Данъкът върху недвижимите имоти се заплаща:

1. в брой в касите на общината, находящи се в гр. Царево и гр. Ахтопол.
2. по банков път – по банковата сметка на общината;
3. с пощенски запис.

4. (Доп. с Реш. № 297/ Прот. № 19/ 21.11.2017 год.) По електронен път на интернет адреса на община Царево-www.tsarevo.org.

(2) Всеки от съсобствениците на имота, съответно от съпритежателите на ограниченото вещно право, може да плати данъка за целия имот за сметка на останалите.

Чл. 11 (Изм. с Реш. № 561/Прот. № 44/27.01.2011год.) (1) Данъкът върху недвижимите имоти се плаща на две равни вноски в следните срокове: от 1 март до 30 юни и до 30 октомври на годината, за която е дължим.

(2) На предплатилите от 1 март до 30 април за цялата година се прави отстъпка от 5 на сто.

Чл. 12 Данъкът се заплаща независимо дали недвижимите имоти се използват или не.

Чл. 13 От заплащане на данък се освобождават лицата за имотите, определени в чл. 24 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 14 Данъкът върху недвижимите имоти постъпва в приход на бюджета на общината, на територията на която се намира имотът.

Чл. 15 (Изм. с Прот. № 20/27.01.2009 год.; Изм. с Прот. № 32/21.12.2009 год.; Изм. с Реш. № 232/Прот. № 16/21.12.2012 год.; Изм. с Реш. № 435/Прот. №26/20.12.2018 год.) (1) Размерът на данъка върху недвижимите имоти се определя в промил на база на данъчна основа съгласно чл. 20 и чл. 21, ал. 1 от ЗМДТ по населени места, както следва:

№ по ред	Населено място	Жилищни имоти		Нежилищни имоти	
		граждани	фирми	граждани	фирми
1.	гр. Царево	1	1	1.8	1.8
2.	гр. Ахтопол	3	3	3.5	3.5
3.	с. Лозенец	3	3	3.5	3.5
4.	с. Синеморец	3	3	3.5	3.5
5.	с. Резово	3	3	3.5	3.5
6.	с. Варвара	3	3	3.5	3.5
7.	с. Велика	3	3	3.5	3.5
8.	с. Фазаново	2	2	2	2
9.	с. Бродилово	2	2	2	2
10.	с. Кости	2	2	2	2
11.	с. Българи	2	2	2	2
12.	с. Изгрев	2	2	2	2
13.	с. Кондолово	2	2	2	2

(2) (Нова, Доп. с Реш. № 435/Прот. №26/20.12.2018 год.) За жилищни имоти, разположени на територията на населено място или селищно образувание, включени в Списъка на курортите в Република България и определяне на техните граници, приет с Решение на Министерския съвет № 153 от 24 февруари 2012 г., които за съответната година не са основно жилище на данъчно задълженото лице, не са отдадени под наем и не са регистрирани като места за настаняване по смисъла на Закона за туризма, в следните размери:

а) 5 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот за имотите, находящи се в гр. Царево,

б) 6,5 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот за имотите, находящи се в гр. Ахтопол.

в) 6 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот за имотите, находящи се в с. Лозенец и с. Синеморец.

Чл. 16 Данъчната оценка на недвижимите имоти на гражданите се определя по норми съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването и съобразно зоните от Приложение № 3 от тази Наредба и се съобщава на данъчно задължените лица.

Чл. 17 (1) (Изм. с Реш. № 561/Прот. № 44/27.01.2011 год.) Данъчната оценка на нежилищните имоти на предприятията е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка, съгласно Приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, а за жилищните имоти – данъчната им оценка, съгласно Приложение № 2 от ЗМДТ.

(2) (Изм. с Реш. № 561/Прот. № 44/27.01.2011 год.) Данъчната оценка на недвижимите имоти, върху които е учредено право на ползване на предприятие е по-високата между отчетната им стойност по баланса на собственика или данъчната оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, а за жилищните имоти - данъчната оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(3) Данъчната оценка на имотите по чл. 11, ал. 2 от Закона за местните данъци и такси, върху които са построени сгради на лица, различни от собственика на поземления имот, се определя съгласно нормите по приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(4) При липса на счетоводни данни данъчната оценка се определя от служител на общинската администрация за сметка на данъчно задълженото лице. В тези случаи служителят на общинската администрация може да ползва и вещи лица.

Чл. 18 (1) Данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл. 10, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси към 1 януари на годината, за която се дължи.

(2) При промяна на данъчната оценка на имота през годината данъкът се определя върху новата оценка от месеца, следващ месеца на промяната. В случаите на промяна от общинския съвет на границите на зоните в населените места и категориите на вилните зони

или на населените места, данъкът се определя върху новата данъчна оценка от 1 януари на следващата година.

Чл. 19 (1) За имот, който е основно жилище, данъкът се дължи с 50 на сто намаление.

(2) За имот, който е основно жилище на лице с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто, данъкът се дължи със 75 на сто намаление.

(3) (Нова, Доп. с Реш. № 435/Прот. №26/20.12.2018 год.) В случай, че е установено деклариране на повече от едно основно жилище, облекченията по ал. 1 и 2 не се прилагат и данъкът, определен по чл. 22, се дължи в пълен размер за всяко от жилищата и за периода, в който едновременно са декларирани като основни жилища.

Чл. 20 (Изм. с Реш. № 561/Прот. № 44/27.01.2011год.) Необходимо условие за определяне на данъка е наличието на подадена данъчна декларация по чл. 14 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 21 (Изм. с Реш. № 435/Прот. №26/20.12.2018 год.) (1) При промяна на обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, лицата по чл. 19 предявяват правото си за ползване на данъчно облекчение чрез данъчна декларация, която подават в срока по чл. 14, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси.

(2) (Нова, Изм. и доп. с Реш. № 435/Прот. №26/20.12.2018 год.) Не се изисква подаване на данъчна декларация, когато промяната в обстоятелствата, имащи значение за определяне на данъка, са удостоверени от общината в случаите на търпимост на строежите, в изпълнение на Националната програма за енергийна ефективност на многофамилни жилищни сгради или в качеството ѝ на възложител по Закона за устройство на територията. Служител в общинска администрация отразява служебно настъпилите промени в техническите характеристики на имота.

РАЗДЕЛ II

ДАНЪК ВЪРХУ НАСЛЕДСТВАТА

Чл. 22 (1) С данък върху наследствата се облагат наследените по закон или по завещание имуществата в страната или в чужбина на български граждани, както и имуществата в страната на чуждите граждани.

(2) Имуществата на лица без гражданство се облагат като имуществата на български граждани, ако постоянното им местопребиваване е на територията на страната.

Чл. 23 (1) Наследственото имущество включва притежаваните от наследодателя движими и недвижими вещи и права върху такива вещи, както и другите му имуществени права, вземания и задължения към момента на откриване на наследството, освен ако със закон е предвидено друго.

(2) Като наследствено се облага и имуществото, което се получава в случай на смърт на наследодателя непосредствено от трето лице въз основа на сключен от наследодателя договор.

(3) Алинея 2 не се прилага, ако договорът е сключен в изпълнение на задължение по закон.

Чл. 24 (1) Данъкът върху наследството се заплаща от наследниците по закон или по завещание, както и от заветниците.

(2) Данък върху наследството не се заплаща от преживелия съпруг и от наследниците по права линия без ограничения.

Чл. 25 (1) При откриване на наследство данъчно задължените лица по чл. 25 или техните законни представители са длъжни в срок от 6 месеца да подадат декларация по чл. 32 от Закона за местните данъци и такси в общината по последното местожителство на наследодателя, а ако последният е имал местожителство в чужбина – по местонахождението на по-голямата част от имуществото му в страната.

Чл. 26 Наследственото имущество, с изключение на освободеното от данък, се оценява съгласно чл. 33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 27 (1) Облагаемата наследствена маса се разделя на наследствени дялове, като за всеки наследник се определя дял по реда на Закона за наследството .

(2) Наследствените дялове се увеличават, съответно намаляват, със стойността на заветите, оценени по реда на чл.33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 28 Данъкът се определя поотделно за всеки наследник или заветник, както следва:

1. за братя и сестри и техните деца – **0,7** на сто за наследствен дял над 250 000 лв.;
2. за лица, извън посочените в т. 1 - **5** на сто за наследствен дял над 250 000 лв.

Чл. 29 Освобождават се от данък върху наследство имущества определени в чл. 38 и чл. 39 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 30 (Изм. и доп. с Реш. № 435/Прот. №26/20.12.2018 год.) Данъкът се определя и се съобщава на всеки наследник или заветник поотделно по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. На основата на данъчната оценка, послужила за определяне на данъка, служителят в общинската администрация определя дължимия годишен данък и го съобщава на всеки наследник или заветник.

Чл. 31 Данъкът се плаща в 2-месечен срок от връчване на съобщението.

РАЗДЕЛ III

ДАНЪК ПРИ ПРИДОБИВАНЕ НА ИМУЩЕСТВА ПО ДАРЕНИЕ И ПО ВЪЗМЕЗДЕН НАЧИН

Чл. 32 (1) Обект на облагане с данък са имущества, придобити по дарение, както и недвижимите имоти, ограничените вещни права върху тях и моторните превозни средства, придобити по възмезден начин.

(2) Подлежат на облагане с данък в размер на данък дарение и безвъзмездно придобитите по друг начин имущества, както и погасените чрез опрощаване задължения.

(3) Алинея 1 не се прилага за моторни превозни средства, внесени в страната като нови.

(4) Алинея 2 не се прилага, ако прехвърлянето е в изпълнение на задължение по закон или въз основа на акт на Министерския съвет за безвъзмездно предоставяне на имущества на инвеститори по приоритетни инвестиционни проекти.

(5) Не се облагат с данък имущества, придобити по дарение между роднини по права линия и между съпрузи.

Чл. 33 Данъкът се заплаща от лицата по чл. 45 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 34 Основа за определяне на данъка е оценката на имуществото в левове към момента на прехвърлянето.

Чл. 35 (1) При дарение на имущество, както и в случаите по чл. 44, ал. 2 от Закона за местните данъци и такси, данъкът се начислява върху данъчната оценката на прехвърляното имущество в размер на:

- а) **0,7** на сто - при дарение между братя и сестри и техните деца;
- б) **5** на сто - при дарение между лица извън посочените в буква "а".

(2) (Изм. Прот. № 20/27.01.09 год.; Изм. Реш. № 360/Прот. № 32/21.12.2009 год.) При възмездно придобиване на имущество данъкът е в размер 3.0 на сто върху договорената стойност на прехвърляното имущество, но не по-малко от данъчната оценка, а при замяна - върху стойността на имуществото с по-висока стойност, но не по-малко от данъчната оценка.

(3) При делба на имущество, когато притежаваният преди делбата дял се уголемява, данъкът се начислява върху превишението.

Чл. 36 Освобождават се от данък придобитите имущества по чл.48 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 37 (1) Данъкът се заплаща в общината по местонахождението на недвижимия имот, а в останалите случаи - по постоянния адрес, съответно по седалището на данъчно задълженото лице. Лицата, които нямат постоянен адрес, заплащат данъка по настоящия си адрес.

(2) (Изм. с Реш. № 435/Прот. №26/20.12.2018 год.) Данъкът се заплаща при прехвърлянето на недвижимия имот, ограничените вещни права върху недвижим имот и моторните превозни средства, а в останалите случаи по ал. 44, ал. 3 от ЗМДТ към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

РАЗДЕЛ IV ДАНЪК ВЪРХУ ПРЕВОЗНИТЕ СРЕДСТВА

Чл. 38 С данък върху превозните средства се облагат:

1. превозните средства, регистрирани за движение по пътната мрежа в Република България;
2. корабите, вписани в регистрите на българските пристанища;
3. въздухоплавателните средства, вписани в държавния регистър на Република България за гражданските въздухоплавателни средства.

Чл. 39 Данъкът се заплаща от собствениците на превозните средства.

Чл. 40 Собствениците на превозни средства декларират пред общината по постоянния им адрес, съответно седалище, притежаваните от тях превозни средства в двумесечен срок от придобиването им по реда на чл. 54 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 41 (1) (Изм. и доп. с Реш. № 435/Прот. №26/20.12.2018 год.) За леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т. годишният данък се състои от два компонента – имуществен и екологичен, и се определя по формулата по чл. 55, ал. 1 от ЗМДТ.

(Нова, Изм. и доп. с Реш. № 435/Прот. №26/20.12.2018 год.)

т. 1. Имущественият компонент се определя в зависимост от мощността на двигателя както следва:

- а) до 55 kW включително – **0,70** лв. за 1 kW;
- б) над 55 kW до 74 kW включително – **0,81** лв. за 1 kW;
- в) над 74 kW до 110 kW включително – **1,65** лв. за 1 kW;
- г) над 110 kW – над 110 kW до 150 kW включително – **2,20** лв. за 1 kW;
- д) над 150 kW до 245 kW включително – **3,00** лв. за 1 kW;
- е) над 245 kW – **3,60** лв. за 1 kW.

(Нова, Изм. и доп. с Реш. № 435/Прот. №26/20.12.2018 год.)

т. 2. Екологичният компонент се определя в зависимост от екологичната категория на автомобила както следва:

Екологична категория	Коефициент
Без екологична категория, е екологична категория „Евро 1“ и „Евро 2“	1,10
„Евро 3“	1,00
„Евро 4“	0,80
„Евро 5“	0,60
„Евро 6“ и EEV	0,40

В зависимост от годината на производство данъкът се умножава с коефициентите, определени с чл. 55, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси.

(2) (Изм. и доп. с Реш. № 435/Прот. №26/20.12.2018 год.) Данъкът за ремаркета на леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3, 5 т. е в следните размери:

1. товарно ремарке – **10** лв.

2. къмпинг ремарке - **30** лв.

(3) Данъкът за мотопеди е в размер **10** лв, а за мотоциклети, както следва:

1. до 125 куб. см включително – **25** лв.

2. над 125 до 250 куб. см включително – **50** лв.

3. над 250 до 350 куб. см включително – **70** лв.

4. над 350 до 490 куб. см включително – **100** лв.

5. над 490 до 750 куб. см включително – **150** лв.

6. над 750 куб. см – **200** лв.

(4) Данъкът за триколка на база общото тегло е, както следва:

1. до 400 кг включително – **10** лв.

2. над 400 кг – **15** лв.

(5) Данъкът за автобуси се определя в зависимост от броя на местата за сядане:

1. до 22 места, вкл. мястото на водача – **150** лв.

2. над 22 места, вкл. мястото на водача – **250** лв.

(6) (Изм. и доп. с Реш. № 435/Прот. №26/20.12.2018 год.) Данъкът за товарен автомобил с технически допустима максимална маса над 3,5 т, но не повече от 12 т., в размер на 20 лв. за всеки започнати 750 кг. товароносимост.

(7) Данъкът за седлови влекач и влекач за ремарке се определя в зависимост от допустимата максимална маса на състава от превозни средства, от броя на осите и вида на окачването на влекача, посочени в свидетелството за регистрация на влекача, както следва:

БРОЙ ОСИ НА СЕДЛОВИЯ ВЛЕКАЧ/ВЛЕКАЧА ЗА РЕМАРКЕ	ДОПУСТИМА МАКСИМАЛНА МАСА НА СЪСТАВА ОТ ПРЕВОЗНИ СРЕДСТВА, ПОСОЧЕНА В СВИДЕТЕЛСТВОТО ЗА РЕГИСТРАЦИЯ НА ВЛЕКАЧА (в тона):		ДАНЪК (в лева)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	-	18	8	28
	18	20	28	64
	20	22	64	147
	22	25	190	342

	25	26	342	600
	26	28	342	600
	28	29	331	399
	29	31	399	655
	31	33	655	909
	33	38	909	1381
	38	-	1007	1369
Б) с три и повече оси	36	38	640	888
	38	40	888	1228
	40	-	1228	1817

(8) (Изм. Реш. № 561/Прот. № 44/27.01.2011г.) Данъкът за специализирани строителни машини (бетоновози, бетон-помпи и други), автокранове, специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари и други специални автомобили, без тролейбусите, е в размер от 200 лв.

(9) Данъкът за автокранове с товароподемност над 40 тона, специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари с товароподемност над 40 тона е в размер 300 лв.

(10) Данъкът за трактори е в размери, както следва:

1. от 11 kW до 18 kW включително – **10** лв.
2. над 18 kW до 37 kW включително – **15** лв.
3. над 37 kW – **20** лв.

(11) Данъкът за други самоходни машини е в размер **50** лв.

(12) (Изм. с Реш. № 561/Прот. № 44/27.01.2011г.) Данъкът за моторни шейни и превозни средства от категория L7e от ЗДП е в размер на 100 лв.

(13) Данъкът за товарни автомобили с допустима максимална маса над 12 т. се определя в зависимост от допустимата максимална маса, броя на осите и вида на окачването, както следва:

БРОЙ ОСИ НА МОТОРНОТО ПРЕВОЗНО СРЕДСТВО	ДОПУСТИМА МАКСИМАЛНА МАСА		ДАНЪК (в лева)	
	равна или повече от	По - малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	12	13	30	61

	13	14	61	168
	14	15	168	237
	15	-	237	536
Б) с три оси	15	17	61	106
	17	19	106	217
	19	21	217	282
	21	23	282	434
	23	-	434	675
В) с четири оси	23	25	282	286
	25	27	286	446
	27	29	446	708
	29	-	708	1050

Чл. 42 Данъкът за плавателните средства е в размер, както следва:

1. за корабите, вписани в регистрите на малките кораби в българските пристанища и в регистрите на общините за корабите, плаващи по вътрешните води без контакт с Черно море и с река Дунав, без яхтите и скутерите - в размер **3** лв. за всеки започнат бруто тон;

2. за корабите, без яхтите, скутерите, влекачите и тласкачите, вписани в регистъра на големите кораби в българските пристанища - в размер **3** лв за всеки започнат бруто тон до 40 бруто тона включително и в размер **0,30** лв. за всеки започнат бруто тон над 40 бруто тона;

3. за един джет - в размер **200** лв.

4. за ветроходни и моторни яхти - в размер **40** лв. за всеки започнат бруто тон;

5. за скутери - в размер **5** лв. за киловат;

6. за влекачи и тласкачи - в размер **0,28** лв. за киловат;

7. за речни несамоходни плавателни съдове - в размер **1,50** лв. за тон максимална товароносимост.

Чл. 43 Данъкът за гражданските въздухоплавателни средства е в размер, както следва:

1. за самолети в експлоатация с валиден сертификат за летателна годност и за вертолети – **30** лв. за всеки започнат тон максимално летателно тегло;

2. за параплан – **20** лв.

3. за делтаплан – **20** лв.

4. за мотоделтаплан – **30** лв.

5. за свободен балон – **45** лв.

6. за планер - **45** лв.

Чл. 44 Освобождават се от данък превозните средства по чл. 58 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 45 (1) (Изм. с Реш. № 406/Прот. № 27/04.12.2013 год.; Изм. и доп. с Реш. № 435/Прот. №26/20.12.2018 год.) За моторни и мотоциклети с мощност на двигателя до 74 kW включително, и съответстващи на екологична категория "Евро 4" данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на екологични категории, по-високи от "Евро 4" – с 60 на сто намаление от определения по чл. 55, ал. 3 данък.

(2) (Изм. и доп. с Реш. № 435/Прот. №26/20.12.2018 год.) За автобусите, товарните автомобили, с технически допустима максимална маса над 3,5 т, влекачите за ремарке и седловите влекачи с двигатели, съответстващи на екологична категория "Евро 4", данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на "Евро 5", "Евро 6" и "EEV" – с 50 на сто намаление от определения по чл. 55, ал. 5, 6, 7 и 13 данък.

(3) (Нова, Доп. с Реш. № 406/Прот. № 27/04.12.2013 год., Изм. и доп. с Реш. № 435/Прот. №26/20.12.2018 год.) За автобуси, извършващи обществен превоз на пътници по редовни автобусни линии в градовете и в слабонаселените планински и гранични райони, които се субсидират от общините, данъкът се заплаща в размер 10 на сто от размера, определен по реда на чл. 55, ал. 5 от Закона за местните данъци и такси, при условие, че не се използват за други цели.

(4) (Изм. и доп. с Реш. № 435/Прот. №26/20.12.2018 год.) Когато в регистъра по чл. 54, ал. 1 от ЗМДТ няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, се приема, че превозното средство е без екологична категория.

(5) (Нова, Доп. с Реш. № 406/Прот. № 27/04.12.2013 год.) Екологичните категории „Евро 3“, „Евро 4“, „Евро 5“, „Евро 6“ и „EEV“ се удостоверяват чрез предоставяне на документ, от който е видно съответствието на превозното средство с определената от производителя екологична категория.“

Чл. 46 (1) (Изм. с Реш. № 561/Прот. № 44/27.01.2011 год.) Данъкът върху превозните средства се плаща на две равни вноски в следните срокове: от 1 март до 30 юни и до 30 октомври на годината, за която е дължим. На предплатилите от 1 март до 30 април за цялата година се прави отстъпка от 5 на сто.

(2) За превозните средства, придобити или регистрирани за движение през текущата година, данъкът се плаща в двумесечен срок от датата на придобиването им, съответно на регистрацията им за движение, в размер 1/12 част от годишния данък за всеки месец до края на годината, включително месеца на придобиването, съответно на регистрацията им за движение.

Чл. 47 (Изм. и доп. с Реш. № 435/Прот. №26/20.12.2018 год.) Данъкът се внася в приход на бюджета на общината по постоянния адрес, съответно седалището на собственика, а в случаите по чл. 54, ал. 5 от ЗМДТ – в приход на общината по регистрация на превозното средство.

РАЗДЕЛ V ПАТЕНТЕН ДАΝЪК

Чл. 48 (1) Физическо лице, включително едноличен търговец, което извършва дейности, посочени в приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси (патентни дейности) се облага с годишен патентен данък за доходите от тези дейности, при условие че:

1. оборотът на лицето за предходната година не превишава 50 000 лв., и
2. лицето не е регистрирано по Закона за данък върху добавената стойност, с изключение на регистрацията за вътреобщностно придобиване по чл. 99 и чл. 100, ал. 2 от същия закон.

(2) За извършваната патентна дейност лицата по ал. 1 не се облагат по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) Лицата по ал. 1 прилагат разпоредбите за данъците, удържани при източника, и за облагане на разходите по чл. 204, т. 2 на Закона за корпоративното подоходно облагане.

Чл. 49 (1) Когато в рамките на 12 последователни месеца едно физическо лице е прекратило патентна дейност и/или е образувало ново предприятие, което извършва патентна дейност, и сумарният оборот на двете предприятия е повече от 50 000 лв. за 12 последователни месеца, за новообразуваното предприятие не се прилага чл. 48. В този случай за текущата данъчна година новообразуваното предприятие се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(2) Когато в рамките на текущата данъчна година оборотът на лицето превиши 50 000 лв. или лицето се регистрира по Закона за данък върху добавената стойност, лицето се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) В случаите по ал. 1 и 2 патентният данък за текущата година е дължим до края на тримесечието, предхождащо тримесечието, през което са възникнали обстоятелствата по ал. 1 и 2.

(4) В случаите по ал. 1 и 2 дължимият, съответно внесеният, данък се приспада от годишното данъчно задължение по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(5) По искане на лицето общината издава удостоверение за дължимия размер на патентния данък, за което не се заплаща такса.

(6) Когато в рамките на текущата данъчна година лицето се дерегетирира по Закона за данък върху добавената стойност, то се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица за цялата данъчна година.

Чл. 50 За целите на патентния данък могат да се определят зони съгласно Приложение № 1 от тази наредба.

Чл. 51 (1) Патентният данък се дължи за всяка от упражняваните дейности поотделно съгласно приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси.

(2) Лицата, които осъществяват патентна дейност в повече от един обект, дължат данък за всеки обект поотделно.

(3) Когато патентната дейност започва или се прекратява през течение на годината, с изключение на дейностите, посочени в т. 1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, данъкът се определя пропорционално на броя на тримесечията на извършване на дейността, включително тримесечието на започване или прекратяване на дейността.

(4) Когато в рамките на една патентна дейност, с изключение на дейностите, посочени в т. 1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, през течение на годината се промени обстоятелство във връзка с определяне размера на данъка, размерът на данъка до края на годината, включително за тримесечието на промяната, се определя на базата на размера на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(5) Когато в рамките на една патентна дейност от посочените в т. 1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси през течение на годината се промени обстоятелство, което води до определяне на патентния данък в по-висок размер, за данъчната година се дължи по-високият размер на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(6) Доходите от дейности, които не са посочени в приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, се облагат по общия ред на закона за данъците върху доходите на физическите лица.

Чл. 52 (1) Данъчно задължените лица, които подлежат на облагане с патентен данък, могат да ползват данъчни облекчения в следната поредност:

1. физическите лица, включително едноличните търговци, с 50 и с над 50 на сто намалена работоспособност, определена с влязло в сила решение на компетентен орган, ползват намаление на патентния данък в размер 50 на сто, ако извършват дейността лично и не наемат работници за тази дейност през цялата данъчна година;

2. (Изм. с Реш. № 584/Прот. № 45/21.02.2011 год.) Физическите лица, вкл. едноличните търговци, които извършват с личен труд през цялата данъчна година два или три вида патентна дейност от посочените в т. 1-36 от Приложение № 4, заплащат патентния

данък само за тази дейност, за която определения данък е с най-висок размер. За извършване на повече от три дейности облекчението не се прилага.

3. физическите лица, включително едноличните търговци, които са пенсионери и извършват патентна дейност, посочена в т. 5, 6, 8 - 15, 18 - 20, 25, 27 - 29 и 31 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответната дейност, ако извършват дейността лично и не наемат работници през цялата данъчна година;

4. лицата, които използват работно място за обучение на чираци по смисъла на Закона за занаятите и извършват патентна дейност от посочените в т. 10, 12 и 13 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответното работно място; намалението се ползва, при условие че към декларацията по чл. 53 е приложено копие от удостоверение за вписване в регистъра на чираците, издадено от съответната регионална занаятчийска камара.

(2) Независимо от чл. 51, ал. 4 данъчното облекчение по ал. 1, т. 1 се ползва за цялата данъчна година, през която настъпва неработоспособността или изтича срокът на валидност на решението.

Чл. 53 (1) Лицата, които подлежат на облагане с патентен данък, подават данъчна декларация по образец, в която декларираат обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, до 31 януари на текущата година. В случаите на започване на дейността след тази дата данъчната декларация се подава непосредствено преди започването на дейността.

(2) Лицата, които до 31 януари на текущата година са подали данъчната декларация по ал. 1 и в същия срок заплатят пълния размер на патентния данък, определен съгласно декларираните обстоятелства, ползват отстъпка 5 на сто.

(3) Лицата декларираат с декларация по ал. 1 и всички промени в обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство.

(4) Лицата подават данъчна декларация по ал. 1 и за възникването на обстоятелствата по чл. 49, ал. 1 и 2 през съответния период. Данъчната декларация се подава в срок до края на месеца, следващ месеца, през който са възникнали обстоятелствата по чл. 49, ал. 1 и 2.

Чл. 54 (1) Данъчните декларации по чл. 53 се подават в общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец.

(2) Когато данъчната декларация на чуждестранно физическо лице се подава чрез пълномощник с постоянен адрес в страната, подаването се извършва в общината, където е постоянният адрес на пълномощника.

Чл. 55 (1) Патентният данък се внася на четири равни вноски, както следва:

1. за първото тримесечие - до 31 януари;
2. за второто тримесечие - до 30 април;
3. за третото тримесечие - до 31 юли;
4. за четвъртото тримесечие - до 31 октомври.

(2) Когато възникне задължение за внасяне на патентния данък през годината, дължимата част от данъка за текущото тримесечие се внася в 7-дневен срок от датата на подаване на декларацията по чл. 53, а когато декларация не е подадена - в 7-дневен срок от изтичане на срока за подаване на декларацията.

(3) Патентният данък се внася в приход на общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в приход на общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец. В случаите по чл. 54, ал. 2 и 3 данъкът се внася в приход на общината по постоянния адрес на пълномощника, съответно в Столична община.

Чл. 56 Лицата по чл. 48, ал. 1 заплащат патентен данък в размерите посочени в Приложение № 2 „Видове патентни дейности и годишни размери на данъка.

РАЗДЕЛ VI
ТУРИСТИЧЕСКИ ДАНЪК – (В сила от 01.01.2011г., Нов, Реш. № 561/Прот. № 44/27.01.2011г.)

Чл. 57 (1) С туристически данък се облага нощувките.

(2) Данъчно задължени лица са лицата, предлагащи нощувки.

(3) Лицата по ал. 2 внасят данъка в приход на бюджета на общината по местонахождение на средствата за подслон и местата за настаняване по смисъла на Закона за туризма.

(4) Лицата по ал. 2 подават декларация по образец до 30 януари на всяка година за облагане с туристически данък за предходната календарна година.

Чл. 58 (1) (Изм. с Реш. № 232/Прот. № 16/21.12.2012 год.) Размерът на туристическия данък се определя за всяка нощувка, за всички населени места в общината, съобразно категоризацията на средствата за подслон и местата за настаняване, както следва:

категория 1 звезда – 0.50 лв.;

категория 2 звезди – 0.50 лв.;

категория 3 звезди – 0.70 лв.;

категория 4 звезди – 1.00 лв.;

категория 5 звезди – 1.00 лв.;

(2) Размерът на дължимия данък за календарния месец се определя, като броя на предоставените нощувки за месеца се умножи по размера на данъка по ал. 1.

(3) Дължимият данък по ал. 2 се внася от данъчно задължените лица до 15-то число на месеца, следващ месеца, през който са предоставени нощувките.

Чл. 59 Приходите от туристически данък са разходват за мероприятия по чл. 10, ал. 2 от Закона за туризма.

РАЗДЕЛ VII
ДАНЪК ВЪРХУ ТАКСИМЕТРОВИ ПРЕВОЗИ НА ПЪТНИЦИ (В сила от 01.01.2017 г., Нов, Реш. №146/ Прот. №10/ 10.09.2016 год.)

Чл. 60 Данъчно задължени лица за данък върху таксиметров превоз на пътници са превозвачите, притежаващи удостоверение за регистрация, издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ и разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници, издадено от кмета на общината по Закона за автомобилните превози.

Чл. 61 Годишният размер на данъка върху таксиметровите превози е 600.00 лв.

Чл. 62 Данъкът върху таксиметрови превози на пътници се дължи от данъчно задължените лица за всеки отделен автомобил, за който е издадено разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници.

Чл. 63 Данъкът върху таксиметровите превози постъпва в приход на бюджета на общината.

Чл. 64 Данъкът върху таксиметровите превози се внася преди получаване на издаденото решение по чл. 24а, ал. 1 от Закона за автомобилните превози.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1. До определяне на размера на местните данъци за 2008 г. от общинския съвет данъкът при придобиване на имущества по чл. 33, ал. 1 и 2 от Закона за местните данъци и такси и данъкът върху наследствата се определят въз основа на минималните размери за съответните данъци, предвидени в закона.

§ 2. (1) За 2008 г. първата и втората вноска на данъка върху недвижимите имоти, съответно първата вноска на данъка върху превозните средства, се внасят в срок от 31 март до 30 юни.

(2) На предплатилите за цялата година в сроковете по ал. 1 се прави отстъпка от 5 на сто.

§ 3. За 2008 г. лицата, които се облагат с патентен данък, подават декларация по чл.61н, ал.1 от Закона за местните данъци и такси до 30 април 2008 г.

§ 4. (1) За 2008 г. първата и втората вноска на окончателния годишен (патентен) се внасят в срок до 30 април 2008 г.

(2) На предплатилите за цяла година в срока по ал. 1 се прави отстъпка от 5 на сто.

§ 5. Изпълнението и контрола по изпълнението на тази наредба се осъществява от кмета на общината и/или определени от него лица.

§ 6. Тази наредба се издава на основание чл. 1, ал. 2 от Закона за местните данъци и такси и влиза в сила от законовите срокове по контрол на Областна администрация.

§ 7. (Нов, Доп. с Реш. № 406/Прот. № 27/04.12.2013г.) Измененията и допълненията на чл. 45, приети с Решение № 406/Протокол № 27/04.12.2013 год. на Общински съвет Царево, влизат в сила от 01.01.2014 год..

**ПРИЛОЖЕНИЕ № 1 към чл. 50 от Наредбата,
за ОПРЕДЕЛЯНЕ ЗОНИ ЗА ОБЛАГАНЕ С ПАТЕНТЕН ДАНЪК**

1. Зони за облагане по т. 1, 2, 3, 4, 34, 35

Зона	Населени места
I-ва	Царево, Ахтопол, Лозенец, Синеморец, Резово, Варвара, Велика
II-ра	Бродилово, Кости, Българи, Фазаново, Кондолово, Изгрев

2. Зони за облагане от т. 5 до т. 33, т. 38 и т. 39

Зона I-ва - Царево,

Зона II-ра - Ахтопол, Лозенец, Синеморец, Велика, Варвара

Зона III-та – Бродилово, Кости, Българи, Фазаново, Резово, Кондолово, Изгрев

ПРИЛОЖЕНИЕ № 2 към чл. 56 от Наредбата

ВИДОВЕ ПАТЕНТНИ ДЕЙНОСТИ И ГОДИШНИ РАЗМЕРИ НА ДАНЪКА

Патентни дейности	I зона	II зона	III зона
1. Средства за подслон и места за настаняване с не повече от 20 стаи — данъкът се определя в размер на ... лв. за стая според местонахождението на обекта:			
1 и 2 звезди	75	25	
2. Заведения за хранене и развлечения—данъкът се определя за място за консумация, включително на открити площи, или за обект, според местонахождението на обекта:			
а) ресторанти:			
1—2 звезди	10	3	
3 звезди	20	10	
б) заведения за бързо обслужване:			
1—2 звезди	6	2	
3 звезди	10	5	
в) питейни заведения, с изключение на посочените в буква “е”:			
1—2 звезди	6	1	
3 звезди	10	2	
г) кафе-сладкарници			
1—2 звезди	5	2	
3 звезди	10	3	
д) барове:			
— дневни:			
2 звезди	20	5	
3 звезди	40	10	
— нощни:			
2 звезди	30	10	
3 звезди	50	20	
е) бюфети, каравани и павилиони — за обект:	300	100	
3. Търговия на дребно до 100 кв. м нетна търговска площ на обекта — данъкът се определя . за 1 кв. м нетна търговска площ според местонахождението на обекта.			
	12	3	
4. Платени паркинги — данъкът се определя за 1 брой място за паркиране според местонахождението на обекта.			
	80	5	
5. Дърводелски услуги — данъкът се определя според местонахождението на обекта.			
	200	100	50
6. Шивашки, кожарски, кожухарски и плетачни услуги — данъкът се определя според местонахождението на обекта.			
	200	50	40
7. Търговия, изработка и услуги за изделия от благородни метали — данъкът се определя според местонахождението на обекта:			
	700	500	500
8. Обущарски и шапкарски услуги — данъкът се определя според местонахождението на обекта.			

40	40	40
9. Металообработващи услуги—данъкът се определя според местонахождението на обекта.		
200	100	100
10. Бръснарски и фризьорски услуги, ветеринарно-фризьорски услуги — данъкът се определя за работно място според местонахождението на обекта		
200	100	60
11. Машинописни и/или копирни услуги — данъкът се определя на брой устройство според местонахождението на обекта.		
250	180	180
12. Козметични услуги, поставяне на татуировки — данъкът се определя за работно място според местонахождението на обекта.		
250	150	130
13. Маникюр, педикюр — данъкът се определя за работно място според местонахождението на обекта.		
100	80	60
14. Часовникарски услуги — данъкът се определя според местонахождението на обекта.		
80	60	60
15. Тапицерски услуги — данъкът се определя според местонахождението на обекта.		
250	200	180
16. Автомивки; ремонт, регулиране и балансиране на гуми — данъкът се определя според местонахождението на обекта:		
300	200	190
17. Авторемонтни, автотенекеджийски, автобояджийски и други услуги по техническото обслужване и ремонта на моторни превозни средства — данъкът се определя според местонахождението на обекта.		
600	400	300
18. Ремонт на електро- и водопроводни инсталации — данъкът се определя според местонахождението на обекта.		
200	120	100
19. Стъklarски услуги — данъкът се определя според местонахождението на обекта:		
200	100	100
20. Поддържане и ремонт на битова техника, уреди, аудио-визуални уреди, климатици, ремонт на музикални инструменти — данъкът се определя според местонахождението на обекта.		
250	100	50
21. (Отм.с Реш. № 435/Прот. №26/20.12.2018 год.)		
22. Компаньонки и компаньони — данъкът се определя според местонахождението на обекта.		
3520	3000	3000
23. Масажистки и масажисти — данъкът се определя според местонахождението на обекта.		
700	600	500
24. Гадатели, екстрасенси и биоенерготерапевти — данъкът се определя според		

местонахождението на обекта.	2750	2000	2000
25. Фотографски услуги — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	320	220	200
26. Посреднически услуги при покупко-продажба, замяна и отдаване под наем на недвижими имоти — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	500	500	500
27. Санитарни възли, наети под аренда — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	230	200	150
28. Ключарски услуги, ремонт на брави, поправка на чанти, книговезки услуги, ремонт на шевни машини — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	100	50	50
29. Ремонт на чадъри, ремонт и зареждане на запалки, ремонт на велосипеди, коминочистачни услуги — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	70	50	50
30. Заложни къщи – данъкът се определя в размер на	6600	3000	3000
31. Продажба на вестници, списания, българска и преводна литература — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	60	30	30
32. Ремонт на компютри, компютърна и друга електронна офис техника (копирни апарати, факс апарати, принтери и други) — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	390	300	300
33. Игри с развлекателен или спортен характер — данъкът се определя за брой съоръжения според местонахождението на обекта, както следва:			
а) За развлекателни игрални автомати и други игри, функциониращи с монета или жетон, размера на данъка за брой съоръжение е:	180	120	100
б) За минифутбол, тенис на маса, хвърляне на стрели, пейнтбол и спийдбол, минибаскетбол, бридж, табла, размера на данъка за брой съоръжение е :	20	12	8
в) За зали за боулинг и кегелбан — данъкът е за игрален коридор , и билиард — данъкът за маса е в размер на	60	40	40
34. Фитнес центрове и спортни зали — данъкът се определя според местонахождението на обекта, както следва:			
за 1 кв.м.	3	2	-
и за един фитнес уред			-
	300	300	
35. Химическо чистене, пране и гладене — данъкът се определя на брой съоръжения според местонахождението на обекта:	200	133	
36. Мелничарски услуги:			
а) За мелници за брашно —. данъкът се определя в размер на 20 лв на линеен сантиметър от дължината на млевната линия.			
б) За мелници за фураж стационарни — данъкът се определя в размер на 600 лв.			

37. Услуги с атрактивен характер:			
а) корабчета	800 лв на брой		
б) лодки	450 лв. на брой		
в) яхти-моторни/заomotorни гласували 13	1200 лв. на брой		
г) джетове	1000 лв. на брой		
д) влакчета	30 лв. на място		
е) файтони	75 лв. на място		
ж) водни ски, водни планери и сърфове, водни колела, включително надуваеми, водни увеселения	200 лв. на брой оборудване		
з) зимни ски (включително ски-екипировка), зимни кьнки, сноубордове, шейни	150 лв. на брой оборудване		
и) въртележки, виенски колела, блъскащи се колички, велосипеди и рикши	200 лв. на място		
к) детски колички и моторчета	200 лв. на брой		
л) стрелбища	400 лв. на брой стрелбище		
38. Обучение на водачи на моторни превозни средства — данъкът се определя за брой моторно превозно средство в следните размери:			
	I-ва	II-ра	III-та
а) мотопеди, мотоциклети	300	200	200
б) други МПС	600	400	400
39. Услуги “Пътна помощ” на пътни превозни средства — данъкът се определя в размер на 2000 лв за брой моторно превозно средство.			
40. Услуги със земеделска и горска техника—данъкът се определя за брой техника, както следва:			
а) комбайн — 330 лв.			
б) трактори, тракторни ремаркета, самоходни шасита и други самоходни и самодвижещи се машини — 150 лв.			
в) прикачни, навесни и стационарни машини — 12 лв.			

ПРИЛОЖЕНИЕ № 3 към чл. 16 от Наредбата

ЗОНИ ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ДАНЪЧНИТЕ ОЦЕНКИ НА НЕДВИЖИМИТЕ ИМОТИ НА ГРАЖДАНЕТЕ НА ОБЩИНА ЦАРЕВО

Зона I - населените места в общината и землища към тях с утвърдени ПУП.

Зона II - м. “Белият бряг” - Царево, промишлена зона ”Юг” - Царево, промишлена зона ”Запад” - Царево и всички урбанизирани територии без ПУП.

